

дырь слънце-то и мѣсяца, що-то ни научило да прѣдугадамы тѣхны-тѣ относителныя положенія, до като отнело ужасы-тѣ на страшно-то затмѣніе, и ни научило съ радость да очаквамы неговы-тѣ настѣпленія. Пхть-тѣ на слънце-то и мѣсяца между звѣзды-тѣ былъ разгѣжданъ и изучванъ до дѣто най-медленны-тѣ измѣненія на тѣзи свѣтила были забѣлѣжены и измѣрены.

Таквизъ сж быле богаты-тѣ плодове на трудолюбіе-то и постоянство-то, кои-то сж достигнали отъ отдалеченны-тѣ народы на дрѣвность-та. Съ прѣимущества-та на тѣзи великы открытія и опытность-та на прѣминалы-тѣ вѣкове, естественно е да са ожида бързъ успѣхъ, кога-то наука-та си е намѣрила убѣжище у смѣлы-тѣ, истычены-тѣ и любознателны Гърцы. Но този, кой-то са надѣва на това, ще са измами въ свои-тѣ ожиданія.

Не че изслѣданія-та сж са вършили съ по-малко постоянство или съ по-малка настойчивость; не че сж са употрѣбывали по-малко съвършенны срѣдства, или по-малко могущественны таланты сж са посвѣщавали за тѣзи работа; но защо-то было достигнато до единъ много труденъ въпросъ. Епоха-та на открытіе-то съ помощь-та на едно само наблюдение бърже отивала на свършваніе. Лесно нѣщо е было да са брои число-то на дни-тѣ отъ едно пълнолуніе до друго; или да са наблюдава какъ нѣкоя планета описва свои-тѣ небесны кржгове, като наченва отъ нѣкоя неподвижна звѣзда до завръщаніе-то си пакъ при сжщата звѣзда; или да са забѣлѣжатъ нейны-тѣ спиранія, стѣпсванія и постѣпателны-тѣ ѳ движенія; но съвсѣмъ друго было да са познаятъ причины-тѣ на тѣзи старанія и стѣпсванія и да имъ са даде ясно и удовлетворително разясненіе. Задача-та, коя-то са прѣдставила сега была слѣдующа-та: да са съединятъ всички фактове, съхранены отъ дрѣвность-та, всички движенія, кои-то са прѣдставляватъ на небе-то, и да са приведхтъ въ простота и единство. Гръцкы-тѣ философы, като наченемъ отъ Платона до исчезваніе-то на послѣдня-та философска школа, съзнавали, че това е истинна-та задача, и опытвали са да я рѣшатъ съ енергія и настойчивость, достойны за най-высоко чуденіе.

Да испытamy сега причины-тѣ, кои-то сж спрѣли вървежа на астрономическы-тѣ открытія, и да са повернимъ мысленно двѣ хыляды години назадъ. Макарь ѳ да смы заобыколены отъ пълныя блѣскъ на истинна-та, привыкнали на простота-та и красота-та, кои-то вече господствуватъ всхдѣ на небе-то, ный не смы въ състояніе да си прѣдставимъ истинно-то положеніе на онѣзи мжжественны умове, кои-то, заобыколены отъ мракъ, мамяны отъ чувства-та си, свързваны отъ прѣдрасхдѣцы-тѣ се продължавали борба-та, и най-послѣ одържали побѣда-та, съ плодове-тѣ на коя-то ный сега са наслаждавамы.

Най-внимателно-то и философско испытваніе небеса-та виждало са да привожда до пріета-та истинна, че земля-та была центръ на всичко небесно движеніе. Въ съчетанія-та на блѣскавы-тѣ звѣзды нѣмало никакво измѣненіе. Отъ вѣкъ до вѣкъ, отъ тысячелѣтіе до тысячелѣтіе, неподвижно закрѣпены на свои-тѣ относителны положенія, тѣ извършвали свои-тѣ денонощны обрѣщенія около земля-та. Тѣ были даже неизмѣнны въ своя-та величина